

Waar naar toe met Europa?

Op 25 maart viert Europa haar 60ste verjaardag. In 1957 werd het Verdrag van Rome ondertekend, waarmee de aanzet werd gegeven voor intense samenwerking over landsgrenzen heen. Zes landen, waaronder België, legden in Rome de basis voor het Europa zoals we dat vandaag kennen. Het was het begin van de langste periode van vrede in de geschiedenis van Europa. Er werd een gemeenschappelijke markt opgericht waar mensen, goederen en diensten zich vrij kunnen bewegen. Zij legden zo de basis voor welvaart en stabiliteit. Gestart vanuit een naoorlogs besef dat voedselvoorziening en Europese economische samenwerking cruciaal waren om op lange termijn stabiliteit te kunnen realiseren werden door de jaren heen steeds meer landen lid van wat vandaag de Europese Unie heet. Vandaag zijn we met 28 lidstaten, maar de EU maakt één van de moeilijkste periodes uit haar geschiedenis mee en ligt onder vuur, om allerlei redenen. Na de eurocrisis kwam

het machtspeel tussen Europa en de Russische beer boven water, met de Russische boycot als resultaat en het verlies van een miljoenenmarkt voor Europese land- en tuinbouwproducten. Binnen de landbouwwereld staat het vertrouwen in de Europese Unie op een laag pitje, zelfs in landen die er van bij de start in 1957 bij waren. Maar politiek overheerst toch nog steeds het idee dat hoe meer Europa te zeggen heeft, des te beter. Alleen, de Britten zegden vorig jaar resoluut “yes”, vóór een Brexit en dat zou binnen een paar jaar een feit moeten zijn. Een duidelijk signaal.

Europa heeft weliswaar veel verdiensten bij de heropbouw van de samenleving na de tweede wereldoorlog en bracht het voor mekaar dat de langste periode van vrede binnen Europa kon uitgetekend worden. Een zeer belangrijk element binnen de werking van de EU is het landbouw- en plattelandsbeleid. Want met de uitbouw van de Europese Unie werd ook het nationale landbouwbeleid bijna helemaal overgeheveld naar de EU. Het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid zoals we het vandaag kennen is daar het resultaat van. Toch zit ook een positieve kant in het Europees verhaal: de promotie van onze producten wordt mee gefaciliteerd door de EU en er stroomt vandaag nog een vorm van directe en indirecte financiële steun naar onze sector. Die komt echter zwaar onder druk te staan door toenemende zorgen in andere sectoren (en door de Brexit), terwijl de steun steeds verleend werd onder strikte randvoorwaarden en ter compensatie van ontoereikende marktprijzen. De consument mag immers niet te veel betalen, en toch zitten kapers op de kust. Binnen de land- en tuinbouwsector zijn een hele waslijst aan regels van toepassing die vanuit het Europese niveau opgelegd worden en ook bij ons in Vlaanderen moeten gevolgd worden. Dat Europa daarbij weinig of geen rekening houdt met de specificiteit van ons dichtbevolkt, maar toch zeer vruchtbaar Vlaams landschap, dat hebben we reeds jaren mogen ondervinden. De Europese natuurdoelen, Natura2000, waterrichtlijnen, milieueisen, productievoorwaarden, lastenboeken, fytosanitaire eisen, vergroeningsvoorwaarden, randvoorwaarden, agromilieumaatregelen: het zijn stuk voor stuk verplichtingen die vanuit Europa opgelegd worden. Sommige middenveldorganisaties kijken alleen naar de grote bedragen binnen het GLB en niet naar de oorsprong en de herkomst van die financiële middelen. Die zijn ooit in de Europese kas terecht gekomen omwille van het feit dat de lidstaten het luik “landbouw” overhevelen vanuit de eigen begroting naar het Europese niveau. Wij willen ook wel eens bekijken welke budgetten richting natuur gaan, alleen is de transparantie op dat vlak niet zo groot als in de landbouwsector natuurlijk.

De discussies rond het GLB na 2020 lopen reeds en her en der worden reeds ballonnetjes opgelaten en eind 2017 komt de commissie met voorstellen. Intussen leggen ook wij ons oor te luisteren binnen de verschillende sectoren en nemen we deel aan sessies rond de verwachtingen vanuit allerlei hoeken binnen de brede maatschappij. Met één doel voor ogen: onze sector vrijwaren van een onrealistisch Europees (landbouw)beleid. Streven naar de gouden medaille vanuit ons eigen Belgisch- Vlaams kader, zonder meerwaarde voor de producent kan voor ons niet.

Hendrik Vandamme

@ voorzitter@absvzw.be | @hendrikABS

Industrieweg 53
8800 Roeselare-Beveren
Tel. (051)26 08 20 | fax (051)24 25 39
www.absvzw.be | info@absvzw.be

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. (051) 26 08 20 | fax (051) 24 25 39
www.absvzw.be | adviesbureau@absvzw.be

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. (051)26 08 29 | fax (051)24 25 39
www.absvzw.be | vabs@absvzw.be

Industrieweg 53
8800 Roeselare-Beveren
T (051)26 08 30 | fax (051)24 25 39
www.nacvzw.be | info@nacvzw.be

www.absvzw.be

BOERENFRONT
Van Benedenlaan 32 | 2800 MECHELEN
Tel. (015)45 12 28 | Fax (015)45 12 08